

Úvodní slovo ústředního školního inspektora

Vážené dámy,
vážení pánové,

na počátku nového školního roku 2020/2021 vydává Česká školní inspekce další číslo svého informačního magazínu.

Uplynulé období bylo pro nás všechny poznamenáno opatřeními souvisejícími s pandemií nemoci covid-19. Po vydání zákazu přítomnosti žáků ve školách nastala pro český vzdělávací systém zcela mimořádná situace, kdy učitelé museli ze dne na den začít se svými žáky pracovat distančními metodami a rodiče byli mnohem více než kdykoli předtím vtaženi do vzdělávání svých dětí. I když bylo druhé pololetí uplynulého školního roku pro všechny náročné, školy prokázaly mimořádnou flexibilitu. Radikálně se proměnila tradiční podoba výuky, školy musely hledat způsoby, jak budou vzdělávání nově organizovat, zjišťovat podmínky žáků pro vzdělávání a reagovat na ně, musely promyslet, v čem a jak budou žáky na dálku vzdělávat nebo jak je budou hodnotit.

Hned začátkem dubna vedla Česká školní inspekce řízené telefonické rozhovory s řediteli téměř pěti tisíc škol a diskutovali jsme s nimi vzniklou situaci ze všech možných hledisek.

Do distančního vzdělávání se zapojila naprostá většina žáků základních a středních škol, určité rozdíly však samozřejmě existovaly v rozsahu a způsobu jejich zapojení. Bez on-line komunikace se školou bylo 11 % žáků neúplných základních škol a 16 % žáků úplných základních škol. V případě středních škol byly větší problémy zaznamenány v oborech vzdělání ukončených závěrečnou zkouškou, u nichž se on-line komunikaci nedařilo navázat s více než pětinou žáků. Pozitivní je, že i většinu žáků bez on-line komunikace se školám dařilo do vzdělávání na dálku zapojit. I přesto však zůstalo zhruba 9 500 žáků základních a středních škol, s nimiž se komunikaci nedařilo navázat žádným způsobem, a šlo tedy o žáky, jejichž vzdělávání nebylo v době zákazu fyzické přítomnosti žáků ve školách ze strany školy žádným způsobem realizováno.

Hlavní příčinou absence on-line komunikace některých žáků bylo buď chybějící ICT vybavení, nebo nedostatečné připojení k internetu. Významným faktorem pak byla také nízká motivace některých žáků ke vzdělávání nebo nižší podpora ze strany jejich rodičů, kteří samozřejmě museli řešit

i řadu jiných pracovních či osobních záležitostí. Nejsložitější situace byla v tomto směru v regionech s nízkým socioekonomickým statusem a zejména ve vyloučených lokalitách. Velmi pozitivním faktem však je, že i v těchto územích se školy snažily distanční vzdělávání žáků nějakým způsobem realizovat a hledat cesty, jak jim úkoly předat či zpřístupnit a jak s nimi komunikovat.

Pro komunikaci s rodiči a žáky byly využívány různé platformy. Na prvním stupni základních škol se nejčastěji jednalo o WhatsApp, Skype a Facebook, na druhém stupni k nim ještě přibyli Bakaláři a Google Classroom. Na středních

 Česká školní inspekce	
Vzdělávání na dálku v základních a středních školách	
Tematická zpráva	
květen 2020	
2019 20	